

קבוצת מנגו, מחזור ס"ה

גבעת חיים איחוד 2021

צילום: נעה לוצקי ברות

לחן: רמי קליינשטיין

להתמכר ללב המתפרע...

ברכת יו"ר הקיבוץ / ליאורה רופמן

ביציאה למסע

קבוצת מנגו יקרה,

**"השביל הזה מתחיל כאן
בין סניף בנק למעיין
לא סלול
לא תמיד מסומן
השביל הזה מתחיל כאן"**

אז כמו בשירו האלמותי של אהוד בנאי, השביל שלכם מתחיל כאן. אולי לא בין סניף בנק למעיין אבל בוודאות בין הכולבולית לבית וינה. וכמו כל השבילים בעולם הוא אולי לא תמיד סלול ומסומן אבל הוא בהחלט כאן.

אז ילדים יקרים (והרי לנצח תהיו ילדים ששייכים למישהו) שתהיה לכם יציאה בטוחה לקראת דרך חדשה. העולם בחוץ הוא באמת לא כמו בקיבוץ, אבל אני בטוחה שכל אחד ואחת מכם לוקחים איתכם לדרך משהו קטן מכאן. משהו שישמור עליכם, שיחבר ושתמיד יחזיר אותכם לכאן, פיזית או בלב.

**"חוצה את העיר
עולה על ההר
ממשיך על הים
ממשיך גם מחר
חותך באויר
בין הבתים
יוצא אל האור
אל חיים חדשים"**

אתם יוצאים אל חיים חדשים מאתגרים, נפלאים ולעיתים לא פשוטים כלל. אתם תחצו ערים ואולי אפילו תתאהבו בהם. תעלו על הרים (כל עוד זה הר כרמל הקרוב פה לבית) ותמשיכו לים כי זה מקרב אתכם עוד קצת לכאן, וכולכם תצאו אל האור.

**"לך עליו, עלה עליו עכשיו
מלאכי ציפורים מעליך
מלווים את צעדיך
מרחוק נדלק אור אל תסטה כדי שתוכל לחזור"**

אז בנות ובני קבוצת מנגו (זה גם משהו שתהיו לנצח), צאו אל מסע, קחו הרבה צידה לדרך, ושמרו על עצמכם. מלאכי הציפורים מכאן תמיד יהיו מעליכם.

זכרו תמיד לחזור כי פה תמיד יהיה אור. פה תמיד יהיה הבית.

ליאורה

ברכה ממערכת החינוך / לביאה בן אור

קבוצת מנגו יקרה,

לא אשכח אירוע מכונן שקרה אתכם. חשבתי שחשוב להעשיר את עולמכם, אמרתי לדבי, כשהייתם בבית הרוותם, לקראת יום כיפור, יש לי רעיון ממש טוב: "נזמין את גדי גיל שידבר על המלחמה." ידעתי שהיה מג"ד בקרבות בסיני. תפרנו את הרעיון. גדי הגיע – התחיל לדבר...דבי ואני מאוד התעניינו – ואתם, התחלתם לצאת החוצה מהחלונות...ואני כל כך התביישתי, נשארנו דבי ואני לבד.

החלונות – מוטיב טוב, לתאר אתכם. חלונות, דלתות – מחסומים למיניהם – לא מהווים עבורכם כל מניעה מהגשמת המטרה שלכם.

אני אוהבת אנשים כאלה.

אנשים ללא מורא – הפועלים להשגת היעדים שלהם.. (טוב, לא כל היעדים רצויים, בינינו...) אבל התנועה הזו שלכם – חשובה מאוד.

- אומרים שחשוב לחנך ליצירתיות, יוזמה וביצועיות. אתם כאלה.
- אומרים שחשוב לצקת שמחת חיים ומבט חיובי על העולם – אתם כאלה.
- אומרים שחשוב לתרגל אנשים בנתינה – אתם יודעים היטב מה זה לתת...ולא נשכח כולנו את הסיוע שלכם בעת הקורונה.

על מה עוד, כדאי לכם לשים לב:

ש...אתם נמצאים בקשר עם העוגן הפנימי שלכם...

...וכשאתם בתנועת החיים, היו קשובים לעוגן הזה, לא צריך כל חלון לצאת דרכו וכל קיר לעקוף...תבחנו – האם זה משרת אתכם ונכון לכם.

...שימו לב, מי משפיע עליכם וחפשו תמיד השפעה כזו שתהיה טובה לכם, מחייה ולא מסכנת.

...תקשיבו למחיקה, תרקדו, תבשלו, תקראו, תשחקו, תהיו מנומסים, תעזרו, תתמידו, תתעקשו על מה שחשוב לכם, תעזו להגיד שאתם לא יודעים, תלמדו, תזכרו על מי אתם יכולים לסמוך ותשתפו, תחשבו ששלוש בין בני אדם – זה חשוב, ומתחיל בתוכינו.

...תשמרו חזק מאוד על עצמכם – ואנחנו המלווים אתכם במבט האוהב שלנו – אשר ליווה אתכם....ימשיך וימשיך וימשיך....

בברכה, לביאה...חינוך גח"א.

ברכה ממדריך הנעורים / עדן גבאי

קיבוץ יקר,

בשנה האחרונה אני מדריך את הנעורים בקיבוץ. עבודה עם נוער היא תמיד מעניינת. פגישה בלתי אמצעית עם מבוגרים קטנים, שחושבים, רוצים, מוחים, צוחקים, חולמים ובעיקר גדלים לך מול העניים.

הדובדבן שבקצפת (או במקרה הזה, המנגו שבקצפת) הוא העבודה עם ה-י"בניקים.

חבורה מופלאה של 16 תיכונסטים בשנתם האחרונה שפקדו את הנעורים כמעט כל רגע, שהפכו את המקום הזה לבית אמיתי, שלקחו חלק באירועים ופעילויות למען הקיבוץ בכלל ולמען חברת הנעורים בפרט.

בשנה האחרונה נפגשנו כמה פעמים בשבוע, ודיברנו- התחלנו כשאני מדבר ואתם מקשיבים, שאני מביא נושאים ועליהם מדברים- פעילויות שלמות על החברה הישראלית, על האסי, על עוני, על מיניות, סמים, אלכוהול, נהיגה בשכרות, על הבחירות, התנדבות, קבלת השונה, אקטואליה, פוליטיקה – ברוב המוחץ של הזמן, הרגשתי פייט, שיש עם מי לדבר, שהשיחות מאתגרות ומעניינות. פגשתי מולי חברה בקיאים שידועים מה קורה סביבם, שכיף ונעים לדבר איתם ובעיקר שאכפת להם.

וההוכחה הטובה ביותר לזה שאכפת לכם היא שממש בקרוב 15 מכם יוצאים לשנה לפני הצבא במסגרת שנת שירות ומכינה... וכמה שלכם זה נראה ברור מאליו, כמה שבתוך השער הצהוב של הקיבוץ זה נשמע טריוויאלי.... מחוץ לגבולות הקיבוץ, אין לזה אח ורע...

אני נוטה להגיד בנעורים שקשה מאד לעבור את התיכון בלי שיש לך בחיים מבוגר שאתה סומך עליו ושנוח לך לדבר איתו.... תודה שנתת לי להיות שם בשבילכם, תודה על ההזדמנות אמיתית לקחת חלק בליווי שלכם. שיתפתם אותי בהתלבטויות על המשך הדרך, על זוגיות, על אהבות, על רגעים טובים בבית וגם על פחות...

פגשתי מולי, את התוצר של החינוך בקיבוץ – והאמת. התרגשתי.

יהלי, רוני, אור, אורי, איתן, גל, גל, יהלי, יותם, מיכאל, מנו, נועם, ניר, עפרי, צור, שאולי.

תשמרו על עצמכם בהמשך הדרך, אל תשכחו מאיפה באתם ומה אתם מביאים איתכם.

מחכה כבר לשמוע איך הולך, ומה שלומכם,

גאה בכם מאד,

ואוהב אותכם לאללה,

עדן

ברכה מהמשפחות / אלון מצקין

קבוצת מנגו - ילדים יקרים שלנו,

למרות הגיל תמיד תמשיכו להיות הילדים שלנו...

תוך כדי כתיבת הברכה צפות מלא תמונות שלכם, רגעים שמרכיבים את פסיפס חייכם, כניסה לגן, כיתה א', סיום כיתה ו', בר מצווה והיום מתווספת עוד נקודת ציון מרגשת "חג המשק".

השנה מעבר להתחייבויות הלימודיות, התווסף לכם מבחן אליו לא קיבלתם ימי הכנה, "מבחן הקורונה" - בו הייתם צריכים להתמודד עם מציאות אחרת בפן האישי והחברתי. ללא היסוס, מהיום הראשון נרתמתם לעזרה בענפי הקיבוץ, היה תענוג לראות אתכם קמים מוקדם בבוקר ומתייצבים בגד"ש, בפרדס, בכלבולית, בנוי, בחינוך ובכל מקום בו נדרשה עזרתכם.

במצבים מורכבים ולא שגרתיים מתגלים האנשים העשויים מהחומרים הטובים ביותר, לשמחתנו אתם שייכים לאלו!

מתוך שיעורי מתמטיקה, פיזיקה או לשון שפספסתם, יש שיעור לא פחות חשוב, אותו עברתם בהצטיינות יתרה והוא "שיעור החיים".

אתם חבורה איכותית ("שפיצים" כמו שאתם אומרים) עם עוצמה איתה כל אחד לחוד וביחד מסוגלים להרים כל פרויקט. לא סתם הצלחתם להניע ולהוביל את הנעורים למקום טוב יותר תוך השארת מורשת לדורות הבאים. עם אותה רוח התרומה שמאפיינת אתכם החלטתם לצאת לשנת שירות, מכינה קדם צבאית ולאחר מכן להתגייס לשירות משמעותי בצה"ל, **הלב מתמלא בגאווה!!!**

לשמחתנו השינויים בקיבוץ לא הצליחו לשנות את ה-DNA של המקום, שממשיך לגדל דור של ילדים שמחוייבים לבית, לחברה ולזולת. דור שמעורב ואכפת לו מהסביבה.

חבורה יקרה, זה הזמן לנסות, להעז, לחוות, לטעות, זה הזמן שלכם לעוף למרחקים.

ליוונו אתכם עד הלום ונמשיך ללוות, בנו לכם עתיד מאושר והגשימו כל חלום.

תזכרו שיש פה "בגבעה" משפחה שמחכה לכם באהבה.

אוהבים אתכם עד אין סוף....

המשפחות

ברכה ממנו / רוני, יהלי פ. וגל מ.

ערב טוב קיבוץ ומשפחות אהובות,
אנו נרגשים שבאתם לצפות ולהיות איתנו ביום המרגש הזה.
נולדנו, גדלנו, התגבשנו, והגענו למי שאנחנו היום בזכותכם.
עברנו שנים מטורפות ביחד, גם כשכבה וגם כל אחד לעצמו, התפתחנו והתבגרנו.
ואין יותר משמח מלעמוד כולנו יחד, כאן ביום הזה, באותו מעמד שראינו וחיכינו לו מאז
שאנחנו ילדים קטנים.
ועכשיו, כשלוקחים את אותם הילדים הקטנים שיושבים ממש פה על הדשא וחולמים על
הרגע הזה ומניחים אותם פה על הבמה, זה מרגש ומפחיד ביחד. מצד אחד, החלום
שמתגשם סוף סוף ומצד שני ההבנה שהגענו לרגע הזה ואנחנו עומדים פה, מסיימים
ונפרדים... בעוד שבועיים כל אחד מאיתנו יוצא לדרך חדשה, בין אם זה לשנת שירות,
מכינה או צבא, שלב חדש, רחוק מהבועה המגוונת של הקיבוץ, מהמשפחה ומהחברים.
אבל, דבר אחד ברור. לא משנה איפה נהיה או עם מי, בין אם זה בשנת שירות, בצבא או
בטיול הגדול שאחריו, תמיד תמיד נזכור את המקום ממנו הגענו, את הבית החם שהוא
גבעת חיים איחוד.
שנייה לפני שנסיים חשוב לנו להגיד תודה ענקית לאנשים שבלעדיהם הרגע הזה לא היה
קורה, או לפחות לא ככה.
למערכת החינוך ובראשה לביאה, תודה גדולה על זה שתמיד היית פה בשבילנו, תמכת
בנו, ליווית אותנו, והיית דמות משמעותית עבורנו, בעיקר בשלבי המיונים לשנת שירות, לא
ברור מה היינו עושים בלעדיך.
למדריכים שעבדו איתנו במהלך השנים והיו אנשים משמעותיים וחשובים לנו.
למשפחות האלופות שלנו, תודה שתמיד האמנתם בנו ולא ויתרתם עלינו, גם אם היו
רגעים שבאמת לא ברור איך לא התייאשתם מאיתנו. תודה שגידלתם אותנו להיות מי
שאנחנו.
תודה ענקית לשי פרץ המדהימה!! שהייתה יוצאת איתנו לכל טיול, עזרת, מפרגנת,
מרימה, מצחיקה, וכמובן חלק בלתי נשכח גם מהנעורים.
תודה אחרונה לעדן, אמנם היית איתנו רק שנה אחת, אבל הצלחת לעשות המון בשנה
שאתה כאן, היית שם בשבילנו בכל רגע נתון, (כמעט) בכל שעה ביום, לא משנה מה היינו
צריכים. תודה שתמיד דאגת להיות בצד שלנו וניסית תמיד שיהיה לנו הכי טוב שיש.
עכשיו הגיע הזמן לסיבה שבגללה כולנו כאן בעצם. הצגה מהנה!

אוהבים, שכבת מנו

אור רוזנברג

***של מי אתה? אורלי ורונן ז"ל, אח של
ליאם ועדן ונכד לחינה ואבנר ז"ל.**

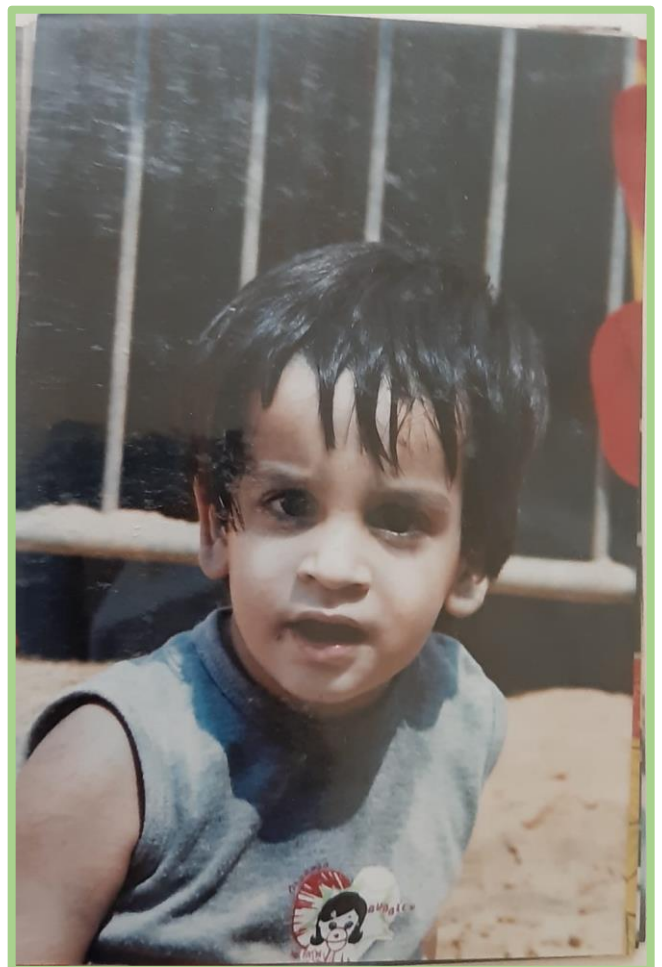
***המאכל האהוב עלי בחד'א- קציצות
עוף מטוגנות ממולאות באורז- מתכון שלי.**

***לאן אני הולך שנה הבאה? לשנת
שירות בקיבוץ ניר עוז שבעוטף עזה.**

*** האירוע האהוב עלי בקיבוץ- חג משק
ויום העצמאות.**

*** משהו שהיה בקיבוץ ואני מתגעגע
אליו- כשהיה כולבו ומרכול בנפרד ואחרי
החד'א היינו הולכים לכולבו.**

***המקום האהוב בקיבוץ - חדר אוכל.**

אורי קריאו

***של מי אתה?** איריס (שוחט) וגיא קריאו, אח של שי ושני, נכד של ששון ז"ל ואיה שוחט

***לאן אני הולך בשנה הבאה-** שנת שירות בכפר הנוער החקלאי כדורי

***דבר שהיה בקיבוץ ואני מתגעגע אליו-** ארוחות בוקר בחד'א (של פעם)

***טראומה מהנעורים-** פורים איחוד 2020. לא צריך להרחיב, מי שידע יודע

***האירוע האהוב עלי בקיבוץ-** חג משק

***דמות משמעותית מהקיבוץ-** עודד נווה, היה מדריך שלנו בכיתה ט', לימד אותנו הרבה דברים חשובים,

עזר לנו לארגן טיול לבד באותה שנה שיצאנו איתו ומאז נשאר דמות משמעותית אצלי. רוצה להגיד לו תודה על כל השנה הזאת ותודה על זה שגם היום הציע לי את עזרתו במיונים לצבא, שבקרוב אצטרך אותה קצת יותר.

איתן מצקין

***של מי אתה? אלון ויעל מצקין, אח של נטלי ודנה**

***אדם משמעותי בקיבוץ - רוצה בהזדמנות זו להגיד תודה לעוזי לס וצוות הגד"ש על שתמיד הלוו לנו טרקטורים בשעות הצורך, בנוסף רוצה להגיד תודה על כל הכלים והידע לחיים שקיבלתי בכל יום עבודה!**

***לאן אני הולך שנה הבאה? שנת שירות בכפר הנוער החקלאי "כנות"**

***המאכל האהוב עליי בחד'א - קציצות בשר ברוטב אדום עם קוסקוס**

***האירוע האהוב עליי בקיבוץ - שבועות, קל! אווירה שאין בשום חג אחר**

***מקום אהוב עלי בקיבוץ - פרדס**

גל מירון

***משהו שהיה בקיבוץ ואני מתגעגעת**

אליו- לילה לבן במתחם יד שנייה

***לאן אני הולכת שנה הבאה- שנת**

שירות בפנימייה בכרמיאל

***המאכל האהוב עליי בחד'א- שניצל**

וקוסקוס

***האירוע האהוב עליי בקיבוץ- יום**

העצמאות, ובעיקר את הקינוחים

והמסיבה :)

***מקום אהוב בקיבוץ- חד'א והאזור**

***חנוכה או פורים איחוד ולמה- חנוכה**

איחוד

גל שוורץ

***של מי אתה?** בן של הדס ועמרי שוורץ, אח ליותם ומאיה, נכד של ששון ז"ל ואיה שוחט

***משהו שהיה בקיבוץ ואני מתגעגע אליו-**
בולונז של שישי בצהריים בחדר אוכל

***לאן אני הולך שנה הבאה-** שנת שירות, כפר נוער חקלאי חינוכי כפר גלים בחיפה

***המאכל האהוב עלי בחד'א-** פסטה בולונז
ללא ספק ואת הפלפל הממולא בתקופת רענן

***האירוע האהוב עלי בקיבוץ-** חג שבועות
שמבחינתי מסמל את שיא הקיבוצניקיות

***פורים איחוד או חנוכה-** פורים איחוד זה אווירה רצינית, גם זה בבית וינה ועובדים חודשיים מראש ומכינים את המקום ואת התפאורה ואז אתה נהנה יותר בגלל כל הדרך כדי להרים את האירוע.

***המקום האהוב עלי בקיבוץ-** הדשא של החדר אוכל באזור הבמה מתחת לבית וינה

***של מי את?** הבת של חן ואלעד פרי, אחות של יותם, אורי ונועם ונכדה של דודו (ז"ל) ועליזה פרי

***לאן אני הולכת שנה הבאה** - שנת שירות בתנועת "החלוץ" באשדוד

***טראומה מהנעורים** - היום הראשון של קייטנה 2019. או כל קייטנת 2020.

***האירוע האהוב עלי בקיבוץ** - הצגות י'ב בחג משק

***מקום אהוב בקיבוץ** - כל פינה טובה לפק'ל בפרדס

***פורים או חנוכה איחוד ולמה** - ללא ספק פורים איחוד. תפאורה מטורפת שעובדים עליה חודשיים שמעצימה את כל החוויה והכניסה לבית וינה בערב

***דמות משמעותית מהקיבוץ** - שי פרץ. לא ברור מה אני וכל הנעורים היינו עושים בלעדיה בשנה האחרונה

יהלי שפע

***של מי אני?** של גלי ז"ל ודוריס שפע, אח של נור
והדר, נכד של גרשון ותמר שפע

***לאן אני הולך שנה הבאה** - כפר הנוער ויצ"ו נהלל
- פנימייה חקלאית לנוער ממשפחות מצוקה

***המאכל האהוב עלי בחד'א** - בולונז של שישי -
אלה תחזירי כבר!

***טראומה מהנעורים** - תחרות "באדי" בקייטנה
2018 - כמות הקיא הייתה לא סבירה...

***מקום אהוב עלי בקיבוץ** - חד משמעית ה"לול"
אין ולא יהיה כמוהו!!

***חנוכה או פורים איחוד ולמה** - קל שחנוכה - אמנם יותר קטן מבחינת
כמות אבל כמו שנהוג להגיד - זאת לא הכמות, זאת האיכות.

יונתן ליסאור

***של מי אתה?** הבן של רם ועליזה (פרידמן)
ליסאור, נכד של אלה ודוד פרידמן, אח של עידו ושירי

***לאן אני הולך שנה הבאה** - מכינת אופקים
למדע, שנמצאת באופקים

***המאכל האהוב עלי בחד'א** - הבולונז
המפורסם של יום שישי

***האירוע האהוב עלי בקיבוץ** - חגיגת יום
העצמאות בקיבוץ

***המקום האהוב עלי בקיבוץ** - הבית של
סבא וסבתא שלי

***בעוד עשר שנים** - כרגע אין לי ממש מטרה
או יעד מיוחד של מה אני רוצה לעשות בחיים
שלי, ואני מקווה שבעוד עשר שנים אני כבר אמצא לזה את התשובה ואעשה
משהו שאני אוהב

יותם נואמה

***של מי אתה?** הבן של מור (הורוויץ) וציון נואמה

***מאכל אהוב בחד'א** - משה בתיבה

***מקום אהוב בקיבוץ** - לטייל בפרדס ולשבת
בנעורים

***טראומה מהנעורים** - תחרות הבאדי המסורתית
בקייטנה, הדעות חלוקת לגבי מיקומים ואמינות
השיפוט.

***איפה אני אהיה בשנה הבאה** - כפר הילדים
והנוער "בית אפל".

***למי אני רוצה להודות?** אני רוצה להודות לניב
יגר על היחס, העזרה הנתינה שלו לנעורים במשך
כל השנים. תודה רבה 🙏

מיכאל ברות

***של מי אתה?** הבן של נילי ובן ברות, אח של אליה, נעמה ואלונה, נכד של בוצי ואסף ברות ועמליה שלמון

***משהו שהיה בקיבוץ ואני מתגעגע אליו-** בולונז בשישי

***המאכל האהוב עלי בחד'א-** פסטה בולונז

***האירוע האהוב עלי בקיבוץ-** חג משק

***המקום האהוב עלי בקיבוץ-**הלול

***בעוד עשר שנים -** חזר לקיבוץ אחרי טיול גדול

מנו אורדובר

***של מי אתה? טל(י) ודן בירן אורדובר, אח של
יהלי ונכד של אסתי בירן**

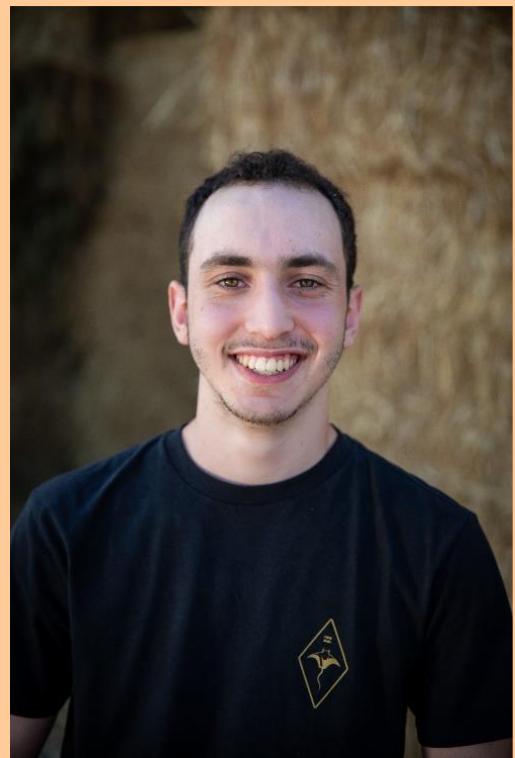
***לאן אני הולך שנה הבאה - שנת שירות
בכפר הנוער מנוף**

***המאכל האהוב עלי בחד'א- קוסקוס ומרק
*טראומה מהנעורים- כשאכלתי חומוס שפג
תוקפו חודש לפני**

***האירוע האהוב עלי בקיבוץ- שבועות**

***מקום אהוב עלי בקיבוץ- הספסל בסוף
השכונה החדשה**

נועם לביא

***של מי אתה? גדי ואיריס לביא, אח של הילה**

***לאן אני הולך שנה הבאה - צבא**

***המאכל האהוב עלי בחד'א - אסאדו**

***האירוע האהוב עלי בקיבוץ - חג משק**

***המקום האהוב עלי בקיבוץ - חדר אוכל**

ניר סינדליס

***של מי אתה?** הבן שלי חגית ואיתי סינדליס,
נכד של אברהם וגליה סינדליס

***דבר שהיה בקיבוץ ואני מתגעגע אליו-**
ארוחות צהריים ביום שישי בחד'א

***לאן אני הולך שנה הבאה-** שנה הבאה אלך
לשנת שירות בארגון השומר החדש (מנהיגות
במצפים).

***המאכל האהוב עלי בחד'א-** עוף בתנור

***מקום אהוב עלי בקיבוץ-** הפרדסים, אני
אוהב לרוץ שם ולהנות מהשקט שיש שם

***בעוד עשר שנים-** מקווה שאעסוק במשהו
שאני אוהב, אחרי שירות צבאי משמעותי,
ומקווה להמשיך לשחק כדורמים, אולי אפילו בקבוצה של הקיבוץ

עפרי שינדלר

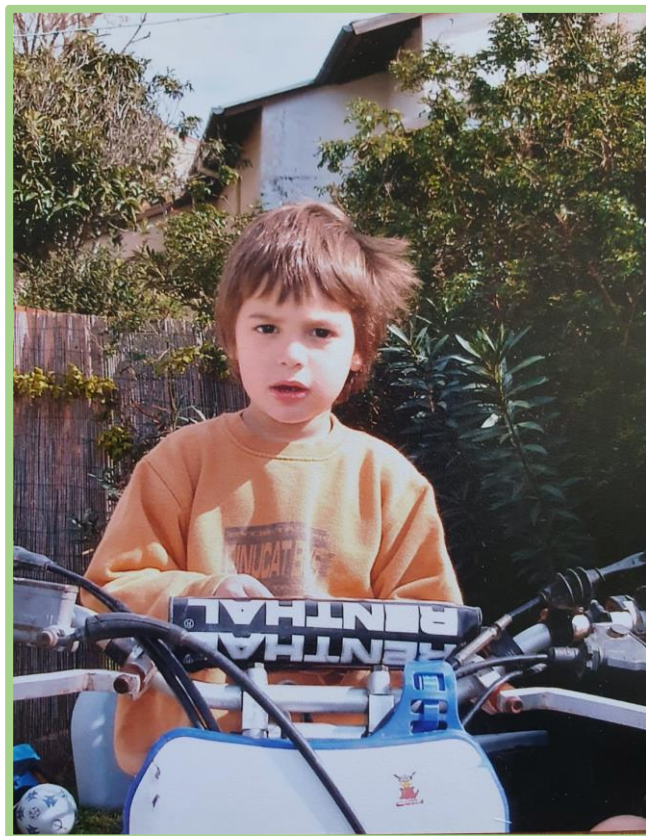
***של מי אתה? עידן ותמר שינדלר, נכד של אהוד וחיה שינדלר**

***משהו שהיה בקיבוץ ואני מתגעגע אליו - ארוחת בוקר בחד'א**

***לאן אני הולך שנה הבאה - לשנת שירות בכישורית (כפר לאנשים מיוחדים)**

***המאכל האהוב עלי בחד'א - פסטה בולונז של פעם**

***האירוע האהוב עלי בקיבוץ - חג משק**

צור כהן

***דבר שהיה בקיבוץ ואני מתגעגע אליו-**
בישולי שדה וארוחות שישי בחד'א.

***לאן אני הולך שנה הבאה-** מכינת בינ'ה,
מכינה קדם צבאית

***טראומה מהנעורים-** ללכת לאיבוד בזמן
הטיול נעורים במסלול במדבר בלילה.

***האירוע האהוב עלי בקיבוץ-** חג משק

***מקום אהוב עלי בקיבוץ-** חדר אוכל

***בעוד עשר שנים-** מקווה לעסוק במקצוע
מדעי טכנולוגי

רוני בנגר

***של מי את? איריס וירון בנגר, אחות של רועי ורותם**

***לאן אני הולכת שנה הבאה- שנת שירות בבית ילדים נווה חנה בקריית גת**

***המאכל האהוב עלי בחד'א- פסטה רזה**

***טראומה מהנעורים- בטיול פסח של הנעורים היה עכבר באוהל באמצע הלילה**

***חנוכה או פורים איחוד ולמה- פורים איחוד. עובדים הרבה זמן על המסיבה, ויש יותר מחמנים**

שאל זיידמן

***של מי אתה?** בן של ענת אופיר ואמיל זיידמן, אח לאלה ועפרי, נכד של תמנע ושמעון אופיר.

***דבר שהיה בקיבוץ ואני מתגעגע אליו-** הישיבה בחד'א בימי שישי

***לאן אני הולך שנה הבאה-** שנת שירות בכפר הנוער החינוכי "חוות הנוער הציוני" בירושלים

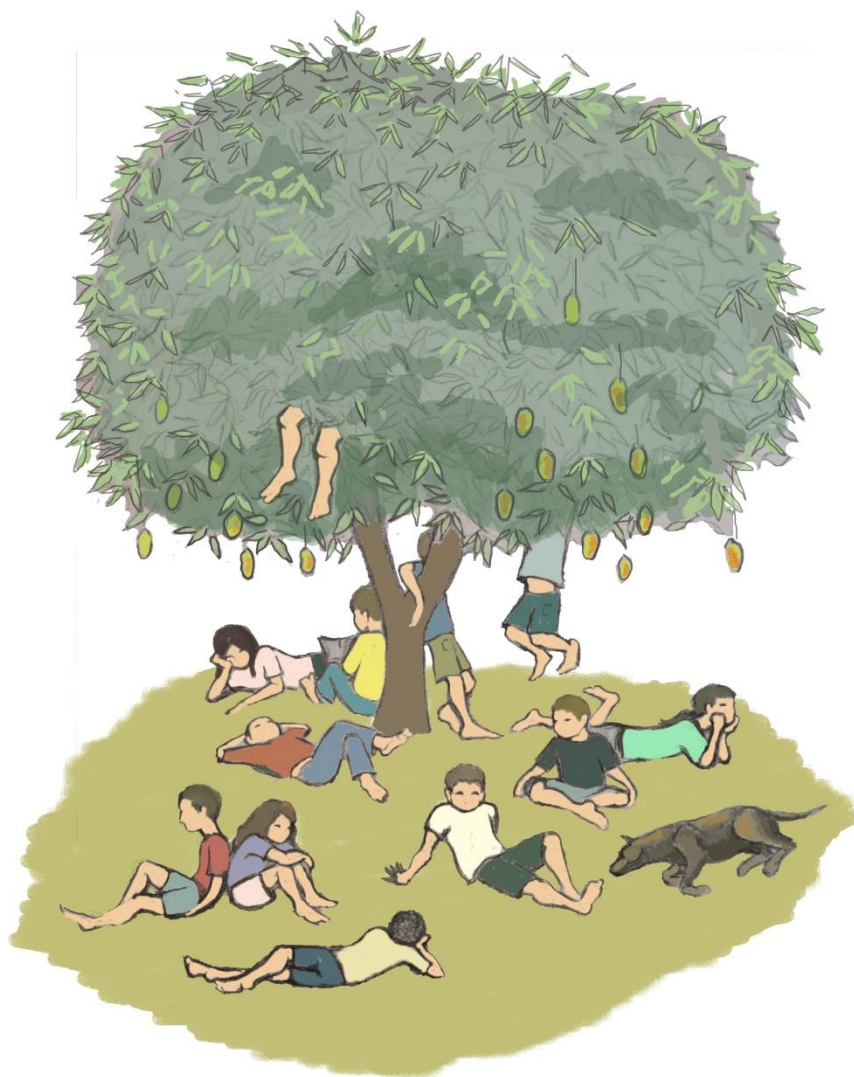
***המאכל האהוב עלי בחד"א-** פסטה בולונז

***האירוע האהוב עלי בקיבוץ-** מפגן אש, קל! עבודה של חודשיים באווירה משוגעת ולראות איך כל הקיבוץ נהנה מהתוצר הסופי שעבדת עליו, זאת הרגשה שמי שלא עבר את זה לא יצליח להבין

***דמות משמעותית מהקיבוץ-** אור רחנברג, דמות משמעותית בשבילי בחיים ובן אדם שתמיד ידע לעשות הכל על הצד הטוב ביותר ולא ויתר אף פעם כשקשה. לימד אותי שיעור ענק לחיים ועל זה אני רוצה לומר לו תודה

איור: נורית ארבל

קבוצת מנגו, עליה לכתה א', 2009

אור, איתן, גל מ., גל ש., יהלי פ., יהלי ש., יונתן, יותם, מיכאל, נועם,
 ניר, עפרי, צור, רוני, שאול (חסרים פה מנו ואורי)

